Air of the Land Mehran Mohajer	هواي زمين مهران مهاجر
December 28, 2018 – January 18, 2019	۷ تا ۲۸ دی ۱۳۹۷
Dastan+2	دستان+۲
2nd Floor, #8 Beedar, Fereshte, Tehran, Iran	تهران، خیابان فرشته، خیابان بیدار، پلاک ۸، طبقهی دوم
 Telephone: +98 21 2630 9645	تلفن: ۹۶۴۵ - ۲۲۱
Website: http://dastan.gallery/	وبسایت /http://dastan.gallery
Instagram: @dastansbasement	اینستاگرام @dastansbasement

دستان برگزاری نمایشگاه انفرادی آثار مهران مهاجر را با عنوان «هوای زمین» در دستان+۲ اعلام میکند. این نمایشگاه، که دومین نمایش آثار این هنرمند در دستان محسوب میشود، از تاریخ ۷ تا ۲۸ دی ۱۳۹۷ بر پا خواهد بود. این نمایشگاه برنامهی دستان+۲ در طول هفتهی هنر تیر ۱۳۹۷ است.

مهران مهاجر (م. ۱۳۴۳، تهران) یکی از هنرمندان عکاس ایرانی مطرح نسل خود است. تأثیر او بر معاصرانش و همینطور نسلهای بعدی، بسیار عمیق بوده، و نقش او بهعنوان یک هنرمند و همچنین معلم بر این تأثیر افزوده است. مهاجر پیشزمینهای در زبانشناسی دارد و در آثارش به کنکاش در مفهوم بیان، حدود اشاره و دلالت، و مرزهای تعالیگرایی میپردازد.

این نمایشگاه شامل مجموعهی جدیدی از عکسهای مهران مهاجر است. مهران مهاجر دربارهی این مجموعه میگوید: «این عکسها از زمیناند و از هوا. معلقاند میان هوا و زمین. اندکیاند از هوا و زمین. شاید از هوا بگویند و از زمین. حال هوا را بپرسند و حال زمین. هوا شاید حال زمین را بگرداند یا زمین بگردد و حال ما را بگرداند. همین ما را بس.»

کتاب «هوایِ زمین» که همزمان با نمایشگاه منتشر و رونمایی میشود، شامل مقالهای از وحید حکیم همراه با بیانیهی هنرمند و تصویر آثار مجموعه است. این کتاب که توسط دستان منتشر میشود در استودیو «هـ» با مدیریت هنری حامد جابرها طراحی (پردازش عکس: مهدی وثوق;نیا) شده است.

وحید حکیم (م. ۱۳۴۷، اصفهان)، هنرمند نقاش و نویسنده، در ابتدای مقالهی خود در این کتاب مینویسد: «چرا در عکسهای پیش رو چیز چندانی به چشم نمیآید با آن که میدانیم عکاس دلبستهی واقعیت است، دلبستهی زمین و رویدادهایش؟ آیا صفحهای از زیج آسمان است، برگی از خاطرهی زمین، که هنرمند خط وخالش را زدوده تا بدان از شر و شور چیزها بیاساید، از رمزنگاریهای مکرّر و ستوهآور که در تکاپوی درک واقعیتاند؟ و اینسان آیا ظن آن نمی رود که این بسیطهای خالی صحنهی نمایش خیالات و اوهام ما شوند چرا که گاه می پندارم سکوت و وهم همسایهی یکدیگرند! صحنهی آنچه پس راندهایم اما هر زمان در صورتهایی، یا چه بسا کلمات و واجهایی گسیخته از هم، نمایان می شوند، آن سان که گاه، در تجربهی هر روزهمان، آسمان بی کران یا بسیطِ زمین چنین بستری را برای ذهن فراهم می آورند؟»

Dastan is pleased to announce Mehran Mohajer's exhibition titled "Air of the Land" at Dastan+2. The exhibition, which is the second solo show of works by Mehran Mohajer at Dastan, will open on December 28, 2018 and continuing through January 18, 2019. The exhibition is Dastan+2's feature during Teer Art Week 2019.

Mehran Mohajer (b. 1964, Tehran, Iran) is one of the most prominent Iranian photographers of his generation. His influence has been broad both within his contemporaries and later generations due to his unique style, and his work as a leading instructor. Coming from a background in linguistics, Mohajer's works have been often dealing with the very concept of expression, the extremes of implication and the margins of transcendentalism.

This show includes a recent series of photography by Mehran Mohajer. The artist writes on this series: "These are photographs of the earth and of the sky. These photographs are suspended over the earth and under the sky. These are small fragments of the earth and of the sky. Might they utter a word on the sky or on the earth. Might they ask of the sky or of the earth. Might the sky turn the earth to a better state, and might the earth go round and turn our mood around. And suffice it to say."

The exhibition will feature a publication with the same name on this series of works. The book includes the artist statement as well as an article by Vahid Hakim, and the images of the works in the series. The book is designed by Studio HEH with Hamed Jaberha as the artistic director (photo processing by Mehdi Vosoughnia). The book is published by Dastan.

In his article, published in the book, Iranian painter and writer Vahid Hakim (b. 1969, Isfahan, Iran) writes: "There is not so much to see in these photographs, though we know the photographer is attached to the real, to the land and its events, why? Are these pages of astronomical tables, pages of the memory book of the earth which the artist has erased the details to rest in peace? To rest in peace far away from brouhaha of things, far away from frustrated, repetitious encodings struggling to perceive reality. Thus may not these empty plains become the scene of our fantasies and illusions? Alas, at times I think silence and illusion are two sides of a coin. The scene of those we have suppressed, however once in a while appear in one way or another, and perhaps as disintegrated words and phonemes. And this is the way that sometimes in our daily experience, the infinite sky and the plain earth make such a ground for our mind."